

VERRIJZENIS DE DODEN ZIJN NIET DOOD

De mens is geest in een vergankelijk lichaam. Zijn bewustzijn ontwaakt op aarde en overleeft het leven. Daarom komt er geen verrijzenis uit het graf. Allen zijn pas werkelijk gaan leven toen zij stierven. Alle Profeten verzekeren dat. Met de bijbelse 'Dag des oordeels' wordt de *Dag* bedoeld waarop God zich opnieuw manifesteert. Dan blijkt wie innerlijk levendig is of dood. Dode doden worden die *Dag* niet wakker.

De drie godsdiensten die met aartsvader *Abraham* beginnen – jodendom, christendom, islam – verkondigen eenstemmig de lichamelijke verrijzenis van de doden vanaf Adam en Eva. In de christelijke wereld gelooft men dat *Zoon* en *Moeder Gods* reeds verrezen en in de hemel zijn.¹ In de *Tenach*, de joodse Bijbel, staat dat de profeet Elia zelfs met “paarden en wagen van vuur”, “in een stormwind” naar de hemel is weggevoerd.² Joden verwachten zijn wederkomst naar de Berg Karmel, als heraut van de grote Messias. Een gouden graftombe op de berghelling aan zee zegt zwijgend dat dit is gebeurd.

Op de Karmel is sinds honderd jaar de Perzische martelaar en profeet *de Báb* bijgezet die de bahá'ís als de wedergekomen Elia beschouwen. Jezus noemde ook Johannes-Baptist “*Elia die terug zou komen*”.³ Zoals Elia van de Messias sprak, zo sprak Johannes van Jezus en de Báb van Bahá'u'lláh. Diens verschijnen in de geschiedenis komt volgens de bahá'ís overeen met de scheiding der geesten op Gods rechtszitting over de mensheid. [[> Bahá'u'lláh](#)]

¹ Voor Maria geldt dit slechts voor de Rooms-katholieke en de Oosters-orthodoxe kerken. Rome heeft het geloof in de tenhemelopneming van de Maagd Maria in 1950 tot dogma verklaard, nadat 200 bisschoppen er tijdens het 1^e Vaticaans Concilie (1869-70) op hadden aangedrongen.

² Bijbel, 2 Koningen 2.4

³ Jezus liet weten dat Johannes de Doper Elia was die terug zou komen (Mattheüs 11:14 en 17:12). Verder liet Jezus nog weten: Elia zal komen en alles herstellen (Mattheüs 17:11). Deze laatste uitspraak betekent dat Elia nogmaals zal komen, en dan “om alles te herstellen”.

Bijna tweënhalfduizend jaar lang is mensen in tempels, kerken en moskeeën verteld dat alle levenden en overledenen in de *eindtijd* gevonnist zullen worden – een massa van meer dan 100 miljard zielen – allen die sinds 50 duizend jaar geboren en al voor 95 procent weer gestorven zijn.⁴

Het geloof in de wederopstanding der doden houdt de recombinate in van al wat begraven, ontbonden, verast, verslonden, verscheurd, vergast, verzonken, verpletterd, opgelost is, diepgevroren in gletsjerspleten of anderszins omgekomen en merendeels spoorloos verdwenen van het aanschijn der aarde.

De idee van een algehele verrijzenis van de doden op de *Dag des oordeels* komt in de joodse leergeschiedenis pas bij Daniël op, tijdens het *Babylonische ballingschap*, toen de joodse elite in het Perzische Rijk woonde. Zoroaster, de Profeet der Ariërs, beschreef als eerste de komst van een *Redder* die een nieuwe, spiritueler mensenwereld zou stichten. Op een *Jongste dag* waarop alle zielen *de brug van Goed of Kwaad* moeten passeren, met in de diepte de zoroastrische hel.⁵

De wonderbaarlijke verrijzenis van de doden was in de Bijbel aanvankelijk het exclusieve vooruitzicht van de Israëlieten. Ezechiël profeteert een finale opstanding na een bezoek aan “een dal vol beenderen” – zinnebeeld van *Israël* in de tijd van het *einde*⁶. Ook de profeet Jesaja beschrijft een uitsluitend nationale wederopstanding van *Gods volk*, terwijl er die *Dag* op de *berg Sion* “een feestmaal is aangericht voor alle volkeren”.⁷

Ondertussen is de lichamelijke verrijzenis binnen het jodendom al tweeduizend jaar een omstreden zaak. Ten tijde van Christus geloofde alleen het ongeschoolde volk

⁴ US Population Reference Bureau, How Many People Have Ever Live on Earth?, <http://www.prb.org/Articles/2002/HowManyPeopleHaveEverLivedonEarth.aspx>

⁵ Met de Romeinen is later het Mithras-geloof naar de Nederlandse gewesten gekomen, een religie die gebaseerd is op het zoroastrisme, een geduchte rivaal van het opkomende christendom, met de zon als symbool van God. > De schrijver Mohamed el-Fers in het boek ‘God in Nederland’: “De oudste sporen van de verering van Hogere Machten in Holland zijn tempels en altaarstenen, toegewijd aan de van oorsprong Perzische god Ahura Mazda, en de uit een maagd geboren Mithras, die als godheid mateloos populair was onder de Romeinse soldaten. Zo hebben we aan Mithras de handdruk als bezegeling van een afspraak te danken. Ook in het Hollandse stonden tempels en altaren ter ere van deze Iraanse profeet.”

⁶ Ezechiël 37.1-14

⁷ Jesaja 25.6 – De Berg Sion is een van de oorspronkelijk zeven (nu 22) heuvels van Jeruzalem, met het mythische graf van Koning David en, evenzo denkbeeldig, het Laatste Avondmaal van Jezus. Ook het geloofslaan *Israël* wordt soms Sion of Zion genoemd, vandaar de joodse bewegingen van het politieke en religieuze ‘zionisme’, de terugkeer naar Israël die in 1868 begon.

van de *Farizeeën* in een herleven van de doden, en later ook de voornamelijk joodse gemeente van de oerchristenen, terwijl de hellenistisch verfijnder *Sadduceeën* die gedachte verwierpen – de *Thora* vermeldt er immers niets over.

In latere eeuwen kreeg het volksgeloof de overhand, maakte Maimonides er een wankel rabbijns geloofsartikel van⁸ en verkeren de doden op hun begraafplaats, de joodse 'Tuin der levenden' (*Beth ha-Chajim*), in een mystieke slaap tot de *Jongste dag*. Ook christenen dienen te geloven in de wederopstanding van lichaam en ziel. Velen hebben de zin van een wederopstanding niet ingezien, te beginnen bij Plato voor wie de dood de bevrijding van de ziel betekende uit haar kooi.⁹

Het vraagstuk werd ook aan de jonge rabbi uit Galilea voorgelegd. Jezus zei toen: "Hebt u niet gelezen wat God u over de opstanding van de doden heeft gezegd? Dit is wat hij zei: 'Ik ben de God van Abraham, de God van Izaäk en de God van Jakob.' Hij is niet een God van doden, maar van levenden."¹⁰ Hoewel er voor christenen slechts één goddelijke leraar hoort te gelden, hebben de leraren van de Kerk anders geconcludeerd dan dat er niets te herrijzen valt als de doden al bij God leven, zoals Jezus zei.¹¹

Tegenwoordig groeit onder tekstgelovige joden en christenen de onrust met de dag. Zij verwachten de grootste gebeurtenis sinds het ontwaken van de mensheid. Voor *Israël* is dat de verlossende komst van de *Messias uit het Huis van David*; voor het evangelische *westen* de verlossing van de aarde door de Tweede komst van Jezus Christus. In de Oude Stad van Jeruzalem zijn al naarstige voorbereidingen voor de inwijding van de *Derde Tempel* aan de gang. [[Sleutelwoord "Messias"](#)]

Op hetzelfde moment verspreidt "Gods Kerk" vanuit de USA de boodschap dat de *zeven donders* van de *Apocalypse* eraan komen, gevolgd door "de laatste totale oorlog": "De eindtijd is aangebroken. Honderden miljoenen mensen zullen sterven in de ergste tijd van verdrukking die de wereld ooit gekend heeft."¹² Onheilsprofeten

⁸ Moses Maimonides, 1191: Discours over de verrijzenis van de doden, Maamar Techiat ha-Metim. Een hedendaagse rabbijn over zijn dodenleer:

www.aish.com/spirituality/philosophy/Maimonides_13th_PrincipleThe_Resurrection_of_the_Dead.asp

⁹ General Resurrection, New Advent, <http://www.newadvent.org/cathen/12792a.htm>

¹⁰ Nieuwe Testament, NBV, Matteüs 22,23

¹¹ 1. Matteüs 23,10: Laat je ook niet leraar noemen, want jullie hebben maar één leraar, de messias.

¹² Roland Weinland, "De Kerk van God heeft gedurende bijna 1.900 jaar geen profeten in haar midden gehad, maar in 1997 maakte God hem tot een profeet, //the-end.com/nederlands/DeGeprofeteerdeEindtijd/

reserveren voor zichzelf alvast een veilige lift naar een christelijk reservaat buiten de aarde die onder vallende sterren zal vergaan.

Het denkbeeld van einde van de wereld en de verrijzenis van de doden dateert uit een tijd waarin er nog sterren konden regenen op een platte, *Ptolomeïsche* aarde. Om te voldoen aan het bijbels eindscenario, zou de Schepper de gehele natuurlijke orde moeten oprollen, terwijl die juist Gods volmaaktheid weerspiegelt. In de Openbaring van Bahá'u'lláh wordt dit oude, metaforische denkbeeld in overeenstemming met de rede behandelt.

Het is voor de zintuiglijk geprogrammeerde mens inspannend zich een persoonlijk voortbestaan voor te stellen zonder lichamelijke vorm. Op wanden en gewelven van de christelijke kerken kregen zelfs de Drie-enige God, de engelen en de heiligen welgevormde lichamen. Toch ervaart ieder mens in *lucide dromen* dat het Ik zich ook los ervaart van enige zintuiglijke realiteit. Heldere dromen zijn op het moment, waarop ze zich voordoen, voor de dromer een hogere werkelijkheid dan de werkelijkheid waarin hij terugvalt zodra hij wakker wordt. Ze duiden op een sfeer van bewustzijn, waarin de geest als het ware rondvliegt als Plato's vrijgelaten vogel.

De helderheid van sommige dromen is een fysiologisch aangetoond verschijnsel¹³. In de geschriften van de bahá'ís staat dat ze een glimp zijn van het *grotere paradijs*, waarin de mens zal voortleven na de lichamelijke dood. Hij lijkt dan ook op de hoogste levensvorm die zich in een cocon ontwikkelt en pas na een metamorfose de vleugels van zijn werkelijke schittering kan ontvouwen.

Van de metawereld boven het verstandsgewelf, de *hemel*, heeft de mens normaliter geen idee, zo als het ongeboren kind geen idee heeft van het geboorteland in tijd en ruimte waarin het zal ontwaken. Slechts in de geheimzinnige toestand *nabij de dood*, die de nieuwe *spirituele psychologie* onderzoekt, verkeren mensen soms korte tijd in de overgangszone tussen beide werelden. De indrukken die zij *daar* opdoen, veranderen blijvend hun kijk op leven en dood. ¹⁴ [[> Denkbeeld IX – Sterven](#)]

De tijdelijkheid van het lichaam wil niet zeggen dat het slechts een bagatel van de schepping betreft. Fysiek vormt de mens immers de synthese van de elementen en wetten van het universum. De sterrenhemel is in die zin zijn bestaansvoorwaarde.

¹³ Stephen LaBerge, *Lucid Dreaming: The power of being aware and awake in your dreams* (1985) e.a. -

¹⁴ <http://www.merkawah.nl/> - International Association for Near Death Studies

Tevens vormt het mensengereinigde de denkbaar hoogste staat van stoffelijke organisatie onder de sterren.

Als kweekbed van het *ikbewustzijn* en als uitvoerend apparaat van sociaal gedrag heeft het lichaam op een gegeven moment aan de ontwikkeling van het individu niets meer toe te voegen. In dat stadium verdwijnt de geheimzinnige, samenbindende kracht die het lichaam vormt en het tot aan de dood regenerereert. Daarna beginnen de cel- en orgaansystemen te ontbinden. Doch het wezen van de mens, zijn geest (synoniemen: ziel, hart) is geen assemblage van subatomaire deeltjes en kan derhalve niet uiteenvallen. Daardoor ontsnappen wij innerlijk aan de vergankelijkheid van alle dingen.

Gestorven lichamen gaan daartegen in de grote recycling die energiematerie omzet en behoudt. Alles wordt hergebruikt, niets in zijn eenmaligheid herboren. Uit een verwelkte knop reïncarneert geen roos. Allen die in de stof overleden zijn, leven in de geest zoals libellen die aan hun verpopping zijn ontsnapt. Bahá'u'lláh spreekt van een levensvorm die zo onweerstaanbaar is dat iemand die haar ziet, naar de dood zou verlangen. .

*O Mensenzoon! Gij zijt Mijn rijk en Mijn rijk vergaat niet, waarom vreest gij uw ondergang? Gij zijt Mijn licht en Mijn licht zal nimmer worden gedoofd, waarom vreest gij uw uitdoving? Gij zijt Mijn glorie en Mijn glorie verbleekt niet. Gij zijt Mijn gewaad en Mijn gewaad zal nimmer verslijten. Volhard in uw liefde voor Mij dat gij Mij kunt vinden in het rijk van heerlijkheid.*¹⁵

In de kosmische ordeningen der dingen komt er geen *Dag des oordeels* waarop de Schepper de schepping demonteert; want Creator en creatie zijn onafscheidelijk als de zon en de zonstraling, en God is *het Ene zelf* dat door niets verandert, de *Oergrond* van het *Ene van het geheel*.¹⁶ Facit in de Openbaring van Bahá'u'lláh:

*“De Dag van de wederopstanding is niet een etmaal, maar de era die begonnen is en zo lang als de huidige wereldcyclus zal voortduren, en daarna zal blijven voortbestaan ook al zijn de sporen van beschaving geheel van het aanschijn der aarde zijn weggeveegd.”*¹⁷

¹⁵ Bahá'u'lláh, *Verborgene Woorden*, nr. 14.

¹⁶ Volgens de metafysica van Plotinus (204/5-270 n.Chr.), de belangrijkste klassieke denker na Plato.

¹⁷ J.E. Esslemont, *Bahá'u'lláh and the New Era, An Introduction to the Bahá'í Faith*, P. 222, bewerkt.

Bahá'u'lláh legt uit:

“De Dag der Opstanding is de Dag van de verrijzenis van God Zelf in Zijn omvattende openbaring.”¹⁸ GCV

OVER DE OPSTANDING VAN JEZUS CHRISTUS

De geschriften van de bahá'ís vergelijken Jezus Christus, “de geestelijke vader van het Evangelie”. met de zon: “Hij liet Zijn goddelijke volmaaktheden over alle gelovige zielen schijnen”. Bahá'u'lláh openbaart: “Weet dat toen de Zoon des Mensen Zijn geest overgaf aan God, de gehele schepping weende met groot geweend. Door Zichzelf te offeren werd al het geschapene met nieuwe kracht beziend.” Tijdens de kruisiging heeft Christus volgens het Evangelie naar Lucas een andere gekruisigde verzekerd: “Nog vandaag zul je met mij in het paradijs zijn.” Dat wil zeggen: Wie in God sterft, hoeft niet uit de dood te verrijzen om te leven. Aan de andere kant: De verrijzenis uit het graf is het criterium van het geloof van christenen over Jezus Christus, op de derde dag opgestaan uit de doden.¹⁹

VERRIJZENIS

Een uitleg door 'Abdu'l-Bahá²⁰

De opstanding van de goddelijke Manifestaties is niet van lichamelijke aard. Hun rang, Hun hoedanigheden, Hun handelwijze, alles wat Zij hebben ingesteld, Hun leringen, uitspraken, gelijkenissen en voorschriften hebben een geestelijke betekenis en geen betrekking op stoffelijke zaken.

Er is bijvoorbeeld het onderwerp van de neerdaling van Christus uit de hemel. Op vele plaatsen in de Evangelien staat duidelijk vermeld dat de Zoon des mensen uit de

¹⁸ Baha'u'llah, De Kitab-i-Iqan, p. 83

¹⁹ Apostolische geloofsbelijdenis (Apostolicum of De Twaalf Artikelen van het Geloof) in de katholieke en protestantse versie.

²⁰ Vrij geciteerd uit: Beantwoorde Vragen, oorspronkelijke titel: Some Answered Questions, collected and translated from the Persian of 'Abdu'l-Bahá, by Laura Clifford Barney. Nederlandse uitgave 1982 – 'Abdu'l-Bahá (1844-1921) geldt als de enige persoonlijke vertolker van de openbaringen van Zijn vader Bahá'u'lláh.

hemel kwam; dat Hij in de hemel is of dat Hij naar de hemel zal gaan. Zo staat er in het Evangelie naar Johannes 6:38: "En zij zeiden: Is dit niet Jezus, de zoon van Jozef, wiens vader en moeder wij kennen? Hoe zegt Hij nu: Ik ben uit de hemel nedergedaald?" Ook in Johannes 3:13 staat: "En niemand is opgevaren naar de hemel, dan die uit de hemel nedergedaald is: de Zoon des mensen, die in de hemel is."

Merk op dat er wordt gezegd "De Zoon des mensen die in de hemel is," terwijl Christus op dat tijdstip op aarde was. Bedenk ook dat er wordt gezegd dat Christus uit de hemel kwam, ofschoon Hij uit de schoot van Maria kwam, Zijn lichaam uit Maria werd geboren. Het is dan ook duidelijk dat, wanneer er wordt gezegd dat de Zoon des mensen uit de hemel kwam, dit niet een uiterlijke, maar een innerlijke betekenis heeft. Het is een geestelijk, geen stoffelijk feit.

Bedoeld wordt dat, ofschoon Christus klaarblijkelijk uit de schoot van Maria werd geboren, Hij in werkelijkheid uit de hemel kwam, uit het middelpunt van de Zon van Werkelijkheid, uit de goddelijke Wereld en het geestelijk Koninkrijk. En daar het duidelijk is geworden dat Christus uit de geestelijke hemel van het goddelijk Koninkrijk kwam, heeft Zijn verdwijning onder de aarde gedurende drie dagen bijgevolg een innerlijke betekenis en is het geen uiterlijk gebeuren. Op dezelfde manier is Zijn opstanding vanuit het binnenste der aarde eveneens symbolisch bedoeld; het is een geestelijk en goddelijk en geen stoffelijk feit. Evenzo is Zijn hemelvaart een geestelijke en geen stoffelijke hemelvaart.

De discipelen waren verontrust en verward na de marteldood van Christus. De Werkelijkheid van Christus – Zijn leringen, gaven, volmaaktheden en Zijn geestelijke kracht was gedurende twee à drie dagen van alle luister ontdaan en onzichtbaar, ja afwezig. Want de gelovigen waren gering in aantal en verontrust en in rep en roer. Het Geloof van Christus was als een levenloos lichaam.

Maar toen de discipelen na drie dagen hun zekerheid en standvastigheid herwonnen, de Zaak van Christus begonnen te dienen en besloten de goddelijke leringen gingen te verspreiden, Zijn raadgevingen in praktijk te brengen en opstonden om Hem te dienen, toen herkreeg de Werkelijkheid van Christus haar luister, kwam Zijn milddadigheid te voorschijn, Zijn religie tot leven, werden Zijn leringen en vermaningen helder.

Met andere woorden, het Geloof van Christus was gelijk een levenloos lichaam, totdat het werd omgeven door het leven en de genade van de Heilige Geest. Dit is de betekenis van de wederopstanding van Christus en dit was een waarachtige opstanding.

